

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26CoEk/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8409200104
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8409200104.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Viery Kandrikovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 80 7598, proti povinnej: A. B., C. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom B., o vymoženie pohľadávky vo výške 477,99 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č. k. KK-3Er/23/2009-107 zo dňa 7.4.2025, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len ako „súd prvej inštancie“) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej o vymoženie pohľadávky vo výške 477,99 eur s príslušenstvom priznanej rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., spisovej značky E. XXXXX/XX zo dňa 31.7.2008, právoplatným dňa 16.9.2008 a vykonateľným dňa 19.9.2008. Na výzvu súdu oprávnený predložil kópiu Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 24.10.2007 a Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

3. Z predloženej zmluvy o úvere súd prvej inštancie zistil, že oprávnený sa zaviazal poskytnúť povinnej úver v sume 331,94 eur (10.000,00 Sk) a povinná sa zaviazala zaplatiť oprávnenému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 321,32 eur (9.680,00 Sk), t. j. celkovo zaplatiť sumu 653,26 eur (19.680,00 Sk), a to v 12 mesačných splátkach po 54,44 eur (1.640,00 Sk) počnúc dňom 27.11.2007, pričom zmluva o úvere bola pripravená oprávneným ako formulárová zmluva bez uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov.

4. Podľa ust. § 243h odsek 1 prvej vety, § 41 odsek 2 písmeno d/ a § 44 odsek 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov súd prvej inštancie pristúpil z úradnej povinnosti k preskúmaniu, či sú splnené podmienky na vedenie exekúcie, konkrétne v danom prípade, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzatvorená a či bola uzatvorená platne.

5. S poukazom na ust. § 2 písmeno a/, písmeno b/ a § 3 odsek 1, odsek 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 10.6.2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 odsek 1, § 52 odsek 3, odsek 4, § 53 odsek 1, odsek 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ust. 53 odsek 4 písmeno r/ Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 a tiež s poukazom

na stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.9.2010 súd prvej inštancie zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže považoval za nepochybné, že oprávnený, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov, je v pozícii dodávateľa voči prijímateľovi úveru, spotrebiteľovi a z obsahu spisu nijako nevyplývalo, že by bolo možné charakterizovať povinnú ako podnikateľa, resp. inak spochybníť jej postavenie v pozícii spotrebiteľa.

6. Ďalej súdu prvej inštancie z exekučného titulu a zo všeobecných obchodných podmienok vyplynulo, že rozhodcovská doložka je súčasťou týchto podmienok v čl. 17, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Ďalej sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

7. Pre súd prvej inštancie vyplynulo, že rozhodcovská doložka nedáva spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom a je zároveň neprijateľná aj z geografických dôvodov /miesto rozhodcovského konania je v Bratislave/. Predmetná rozhodcovská doložka preto podľa názoru súdu prvej inštancie bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre exekútora. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ podal žalobu na rozhodcovskom súde, rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami, keďže mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Podľa súdu prvej inštancie nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie vo veci, rozhodcovský rozsudok je materiálne nevykonateľný, a preto podľa § 44 odsek 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

8. Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie oprávnený, pretože nesúhlasí s tvrdeniami súdu, ako aj s dôvodmi zamietnutia udelenia poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa oprávneného rozhodcovská doložka, dohodnutá medzi oprávneným a povinnou, je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania, teda nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu. Oprávnený ďalej poukázal, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka a zároveň zmluva o úvere je v zmysle Obchodného zákonníka zmluvou, ktorá sa spravuje bez ohľadu na povahu účastníkov jeho ustanoveniami. Povinná ako dlžník v zmluve o úvere vyhlásila, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim žiadne výhrady, zaväzuje sa ich dodržiavať a potvrdila prevzatie zmluvy vrátane týchto všeobecných podmienok. Keďže zmluva o úvere a všeobecné podmienky sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, je pre oprávneného nepochybné, že dlžník podpisom zmluvy o úvere jednoznačne prejavil svoju vôľu byť viazaný aj týmito podmienkami. Oprávnený dodal, že rozhodcovská doložka bola dojednaná vo všeobecných podmienkach, je písaná čitateľným písmom, pričom z nej vyplýva alternatívna možnosť riešenia sporov medzi klientom a veriteľom pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom.

Oprávnený je tiež toho názoru, že povinná nie je spotrebiteľ a z toho dôvodu je vylúčená aplikácia ustanovení zákona týkajúcich sa neprijateľnosti zmluvných podmienok. Rozhodcovskú

doložku oprávnený nepovažuje za neprijateľnú a neplatnú, pretože povinná má kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Oprávnený tiež poukázal, že prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola priznaná rozhodnutiami v Českej republike. Oprávnený je preto toho názoru, že predmetná rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a z toho dôvodu nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Povinná má podľa žalovaného kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo.

Ďalej povinný v odvolaní poukazoval, že navrhol rozhodcu, s ktorým mohol a nemusel dlžník súhlasiť, avšak v prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Otázkou rozhodcovskej zmluvy bola podľa oprávneného aj dohoda o spôsobe rozhodcovského konania, či sa uskutoční formou ústneho pojednávania, alebo bude mať formu písomného konania, pričom zmluvné strany si síce dohodli písomné konanie, čo však nevylučovalo, aby sa konanie uskutočnilo ústnou formou, ak o to jedna zo strán požiada. V prípade predmetnej zmluvy sa podľa oprávneného jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinnou. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí, pričom je dôležité, aby zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožnila spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu.

Oprávnený navrhol, aby odvolací súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

9. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 243h a § 9a Exekučného poriadku v znení do 31.3.2017, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

11. V odvolaní oprávnený namietal, že povinná nie je spotrebiteľ. V zmluve o úvere v časti identifikujúcej dlžníka je síce uvádzaný údaj o obchodnom mene, ako aj údaj o IČO, avšak z ďalších častí zmluvy vôbec nevyplýva, že by zmluva bola so oprávnenou podpísaná za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Okrem toho je tiež oprávnená ako dlžník identifikovaná aj svojom rodným číslom, adresou trvalého pobytu nachádzajúcej sa na Slovensku a číslom občianskeho preukazu, čo je typické označenie pre fyzickú osobu, preto je možné vyvodiť, že len z takéhoto označenia dlžníka je bezpečne zrejmé, že oprávnená vystupovala ako spotrebiteľ. Povinný opak nepreukázal. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, t. j., že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na povinnom ako veriteľovi (pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/53/2018 zo dňa 29.01.2019 a sp. zn. 2Co/59/2018 zo dňa 14.11.2018).

12. Odvolací súd tiež poukazuje, že rodné číslo je údajom jednoznačne definujúcim fyzickú osobu v súkromnej sfére, t. j. aj vo sfére spotrebiteľských vzťahov; zatiaľ čo jedinečným údajom týkajúcim sa jej podnikania je IČO, resp. ďalšie údaje spojené s registráciou v príslušnom registri. V podnikateľských/obchodnoprávných vzťahoch je pritom štandardným definovanie konajúceho subjektu výlučne údajmi vymedzujúcimi ho ako osobu podnikateľa. Niet žiadneho racionálneho dôvodu, aby v podnikateľskom/obchodnoprávnom vzťahu boli uvádzané aj údaje výsostne sa týkajúce bezprostredne konajúceho subjektu ako fyzickej osoby.

13. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvej inštancie aj bez návrhu prioritne riešil, je však otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Najvyšší súd SR už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej doložky / zmluvy. Vo veci sp. zn. 3Cdo 146/2011 Najvyšší súd SR judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom

případe ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 EP vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“. Obdobne porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu SR vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

14. Odvolací súd nevidí žiadny dôvod na to, aby sa uvedené závery nemali vzťahovať aj na stav, keď rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, pretože podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne, ako keď rozhodcovskej zmluvy niet.

15. Odvolací súd konštatuje, že oprávnený a povinná uzavreli dňa 24.10.2007 zmluvu o úvere, ktorej súčasťou mali byť Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktorých súčasťou je rozhodcovská doložka v čl. 17. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú podpísané zmluvnými stranami. Správne súd prvej inštancie konštatoval neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky a na veci nič nemení uzavretie zmluvy o úvere pred 1.1.2008, pretože súdu nič nebráni judikovať nekalosť rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakotvenej do zákona od 1.4.2004 (s poukazom na § 23a zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

16. Povinná ako spotrebiteľ pri predmetnej rozhodcovskej doložke nemá na výber, ak bude žalovaná na rozhodcovskom súde. Odvolací súd zastáva názor, že možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou podávajú rozhodcovské žaloby veritelia. V prípade, že výnimočne uplatňuje svoje právo spotrebiteľ, využíva štátny súd.

17. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010 ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE 207/2012, 6CoE 156/2012, 6CoE 158/2012, 6CoE 150/2012, 6CoE 128/2012, 20CoE 230/2012, 20CoE 221/2012, 20CoE 232/2012, 20CoE 237/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012).

18. Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne, ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012).

19. Oprávnený neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola dopadá aj za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Inak by aj napríklad záložné zmluvy, ktoré sa nachádzajú na „sólo“ tlačivách boli vylúčené zo súdnej kontroly. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských doložiek, ktoré sú súčasťou viacerých všeobecných podmienok.

20. V súvislosti s povahou individuálneho zmluvného dojednanja v spotrebiteľských zmluvách je potrebné tiež poukázať na závery nálezov Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/2020, resp. sp. zn. I. ÚS 382/2022 a sp. zn. I. ÚS 382/2022, a sp. zn. I. ÚS 510/2023, v zmysle ktorých „za individuálne dojednané ustanovenie, resp. zmluvu možno považovať vsunutie vlastnej zmluvnej klauzuly, resp. podpísanie zmluvy, ktorej znenie pripravil spotrebiteľ, a nie podpísanie vopred pripravenej formulárovej zmluvy. Rovnako podstatné je posúdenie, aký vplyv mala alebo mohla mať sťažovateľka na voľbu

rozhodcovského súdu, resp. či bol rozhodcovský súd určený vopred dodávateľom. Aj zdanlivá možnosť voľby medzi spotrebiteľským rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom môže v konečnom dôsledku znamenať, že voľba patrí len dodávateľovi, ktorý spravidla býva žalobcom, a iniciovanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj spotrebiteľom treba považovať za skôr teoretické (keďže spektrum potenciálnych požiadaviek spotrebiteľa nesplnených druhou stranou zmluvného vzťahu je zjavne veľmi obmedzené, pričom do neho, pochopiteľne, nemôže patriť žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku predpokladajúca prvotnú voľbu prejednávania a taktó i rozhodnutia sporu rozhodcom). Ak výber súdu spočíva v konečnom dôsledku absolútne a jedine na výbere strany podávajúcej žalobný návrh (čo je pri spotrebiteľskom úvere pravidelne veriteľ), rozhodcovská zmluva dáva spotrebiteľovi možnosť výberu súdu do rúk iba naoko. Argument súdu o možnosti výberu medzi uzavretím a neuzavretím rozhodcovskej zmluvy nie je ústavne udržateľný, keďže aj pri hlavnej úverovej zmluve spotrebiteľ stojí pred voľbou, či ju „uzavrieť alebo neuzavrieť“, no po jej uzavretí napokon niet pochybností o existencii dôvodov na vykonanie ex offio súdnej kontroly.“

21. Rozhodcovskú doložku dohodnutú za daných okolností považuje odvolací súd za neprimeranú zmluvnú podmienku, ktorá je v rozpore s platným právom. Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke, a teda neplatnej, ktorá nevyvoláva právne účinky obdobne, ako keď rozhodcovskej zmluvy niet. Keďže ust. § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Obč. zák.) išlo o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak teda dojednaná podmienka ukladajúca spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom, je pre jej neprijateľnosť neplatná, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ust. § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov) akýkoľvek rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

22. Neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu navyše predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, na ktorý sa musí prihliadať v každom štádiu konania. Jednou z podmienok pre vedenie exekúcie je bez akýchkoľvek pochybností exekučný titul, ktorý musí byť vykonateľný. Rozhodcovský rozsudok opierajúci sa o neplatnú rozhodcovskú zmluvu alebo o neplatnú rozhodcovskú doložku túto vlastnosť mať nemôže. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Všeobecný súd je preto povinný v priebehu celého exekučného konania ex offio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania.

23. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú (Rozsudok Súdneho dvora európskej únie C-243/08 Pannon).

24. Je potrebné zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. Toto rozhodnutie nie je konečným rozhodnutím vo veci, preto odvolací súd nemal dôvod rozhodovať o náhrade trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.